

Życie pełne niespodzianek

● Rozmowa z Barbarą Krafftówną, aktorką

Fot.: Jerzy Barski

- Jak to się dzieje, że zawsze jest pani wesoła i uśmiechnięta?

- Wyniosłam to z domu, z tradycji, z wychowania.

- Czy dobry humor można wynieść z domu?

- Moja matka tak mnie uczyła: wszelkie zmartwienia i problemy należą do mnie i nie dotyczą wszystkich na zewnątrz, no bo co oni są winni, że ja mam jakieś kłopoty? Przecież oni też pewnie mają jakieś własne, więc po co się nimi nawzajem obciążać?

- A co się dzieje, gdy jest pani w złym humorze?

- Muszę się gdzieś schować, uciec od ludzi.

- Mało kto tak obecnie postępuje...

- To prawda, i dlatego pewnie tak nam bardzo schamiałoby nasze codzienne życie.

- Czy po dłuższej nieobecności w kraju bardzo się to pani rzuca w oczy?

- W Stanach Zjednoczonych byłam przez 10 lat, ale prawie 4 lata temu wróciłam do Polski na stałe i przyznam, że nadal widzę pewne różnice między nami i Amerykanami.

- Właśnie w zachowaniu?

- Między innymi. Oni też są, nazwijmy to może - rozdrażnieni, ale straszliwie się hamują.

- Dlaczego?

- Bo nakazuje to biznes. U nas kiedyś nakazywało to wychowanie i tradycje, ale teraz, niestety, już tego nie ma. Nie musimy się hamować, a chciałabym, żeby wrócił taki mus - mus opinii publicznej, mus towarzyski.

Dokończenie na str. 2

Życie pełne niespodzianek

Dokończenie ze str. 1

- Jest pani znana z wielu kreacji filmowych i teatralnych, ale najbardziej utkwiła nam pani w pamięci w swoich rolach z „Kabaretu Starszych Panów”. Na czym polega fenomen tego programu?

- Na tym, że jest on ponadczasowy - dzięki muzyce Wasowskiego, dzięki tekstom Przybory...

-... i dzięki znakomitemu, profesjonalnemu wykonawcom.

- Może to zabrzmiało nieskromnie, ale to prawda, odczuwalna zwłaszcza teraz, gdy od dość dawna na antenie i na ekranie królują amatorzy i naturszczycy, osiągając szczyty w złym znaczeniu tego słowa.

- Jak pani odbiera „Kabaret” teraz, po tylu latach?

- Tak samo jak przy pierwszym czytaniu, podczas pierwszej próby, na premierze - mam pełną świadomość jego ponadczasowości, jego nieprzemijających wartości.

- W czym możemy panią obecnie oglądać?

- Zadał mi pan abstrakcyjne pytanie - nie wiem.

- A ja nie rozumiem...

- Cały czas nad czymś pracuję, a tego nie widać. Ale to nowy sposób pracy naszej telewizji - coś się robi, a później na długo odkłada i nie wiadomo, czy poszło, czy pójdzie i kiedy. Mam gotowych wiele rzeczy,

głównie filmów i seriali, i w tym telewizyjnym chaosie nawet nie znam ich losu. Trzy sezony pracowałam, na przykład, wspólnie z Wiesławem Michnikowskim nad 13 półgodzinnymi odcinkami serialu „Sceny domowe” i nie wiem, co się z nimi stało. Podobno już były, podobno ktoś je nawet widział...

- Dokąd wybiera się pani na urlop?

- Zapomniałam o tym słowie. Mam dużo pracy, a także pewien rozgardiasz życiowy, z którym trudno mi sobie poradzić. Cóż, takie mam życie pełne niespodzianek.

Rozmawiał: JERZY S. BARSKI